

[Henning Rasmussen]

ger en sygehusafdeling om, så de kan operere de hofteledspatienter, som venter for længe på operation.

Det tredje citat er også fra indenrigsministerens tale ved den lejlighed. Hun sagde:

»Jeg synes ikke, det har nogen mening at tale om sanktioner for overtrædelse af henstillinger, som om kommunerne stod til straf, fordi de har overtrådt et eller andet påbud. Det er jo slet ikke det, sagen drejer sig om.«

Men det er altså det, sagen drejer sig om i dag, nu her efter kommunevalget. Hvis man ikke i kommunerne skærer i driftsbudgetterne, som indenrigsministeren vil have det, skal de betale en bøde alle sammen i 1987, også dem, der fuldt ud har fulgt indenrigsministerens krav. Det gælder f.eks. også den i forvejen hårdt ramte Københavns kommune, selv om den i forvejen er blevet tvunget til at skære 600 mill. kr. ned i faste priser på sit budget i 1986. En sådan fremgangsmåde er ikke bare urimelig og politisk uhæderlig, det er fuldstændig meningsløst at bære sig sådan ad.

Det meningsløse i straffeekspeditionen ligger også i, at det er indenrigsministeren, der kunstigt puster tallene for den kommunale aktivitet i 1986 op, så de ser større ud, end de i virkeligheden vil blive. Hvis ministeren alene sammenlignede budgettallene for 1984 med budgettallene for 1986 og ikke regnskabstallene for 1984 med budgettallene for 1986, og hvis ministeren regnede med en mere realistisk pris- og lønstigning fra 1985 til 1986 end de to pct., som hverken kommunerne eller i øvrigt økonomiministeren stoler på, er der i realiteten så at sige ingen stigning i vente i de kommunale driftsudgifter fra 1984 til 1986 målt i faste priser, og det gælder specielt, hvis man tager hensyn til, at den større og større andel af ældre i vores land presser udgifterne op både i kommuner og amtskommuner.

Men det mest meningsløse er alligevel den statsskat på kommunale investeringer i 1986, som indenrigsministeren har foreslået. Der er for stort pres på byggeriet, siger regeringen, derfor skal kommunerne tvinges til at skære ned på deres investeringer, og det gør vi så ved at lægge en skat på 10 pct. på det hele – også de investeringer, der for længst er sat i gang, og som ikke kan stoppes – og ekstra 10 pct. på de nye, der sættes i gang. Hvornår er i øvrigt HT-busser blevet et byggeri, der er

truet af overophedning? De skal jo også betale strafporto, bøde til staten for deres køb af busser.

Kommunerne kan jo bare holde igen med deres bygge- og anlægsvirksomhed, siger indenrigsministeren, så slipper de for at betale. Ja men ministeren fortæller jo selv, at det er usandt, at de bare kan skyde ud og skære ned. Ministeren regner jo selv med, at der kun kan skæres ca. 1 mia kr. i investeringerne i 1986, nemlig fra ca. 11 mia kr. til 10 mia kr., og derfor vil statsafgiften flytte 1 mia kr. fra kommunernes kasse til statens kasse. Ministeren er endda så sikker på det, at der er kommet et ændringsforslag til finanslovsforslaget på 1 mia kr. i indtægter fra den konto.

Jeg skal ikke sige noget om miljøinvesteringer – ikke mere end det, der i forvejen med rette er sagt om den sag – men jeg vil mene, der bestemt også er grund til at understrege, at regeringen overhovedet ikke behøver at kræve ekstra skat af kommunerne for at bremse byggeri og anlæg, hvis det er det, man vil. Et forslag om helt eller delvist stop for nye bygge- og anlægsgøveler er lige så effektivt, men det vil regeringen ikke af to grunde. Den ene grund er, at man så får snavs på fingrene, fordi man så får politisk medansvar for, hvad der sker, og den anden grund er, at man så ikke får den milliard kroner, som det hele drejer sig om.

Karen Højte Jensen (KF):

For at regeringen kan fastholde sin økonomiske målsætning, er det nødvendigt at justere den økonomiske politik. Enhver fornuftigt tænkende accepterer også, at kommunerne nødvendigvis må yde deres bidrag. Da kommunerne som bekendt administrerer to tredjedele af de offentlige budgetter, kan ingen realistisk mene – jo, måske hr. Henning Rasmussen, som vi netop hørte det – at kommunerne skal køre friløb, og at kommunernes økonomi kan udvikle sig helt uafhængigt af alt andet. Også kommunalpolitikere finder det helt nødvendigt, at der finder en koordinering sted.

I marts måned udsendte regeringen en henstilling til kommunerne om, at de i deres budgetlægning for 1986 under ét holdt uændret aktivitetsniveau i forhold til 1984, og at der under ét ikke ved likviditetsforbrug gennemførtes kommunale skattelettelser.